

Sreda, 4. april 2007.

Svedok Momčilo Antić

Svedok SST7/08

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14:49 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobar dan svima. Molim sekretara da najavi predmet.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i ostalih

SUDIJA ORIE: Zahvaljujem se sekretaru. Gospodine Di Fazio, da li ste spremni da nastavite sa glavnim ispitivanjem gospodina Antića?

TUŽILAC DI FAZIO: Jesam.

SUDIJA ORIE: Gospodine Antiću, želim da vas podsetim da vas još uvek obavezuje svečana izjava koju ste dali juče, na početku iskaza. Da li ste me razumeli.

SVEDOK ANTIĆ: Jesam.

SUDIJA ORIE: Zamolio bih vas da govorite bliže mikrofonu. Izvolite gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala časni Sude.

svedok Momčilo Antić

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DI FAZIO

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gospodine Antiću, juče sam vam postavio nekoliko pitanja o vašim ličnim podacima, a sada želim da vas nešto pitam o selu u kom ste živeli 1998. To se mesto zvalo Loćane/Lloqan, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ono se nalazi relativno blizu Dečanima/Dečan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala, ali pričekajte da završim pitanje. Nalazi se malo zapadnije od puta Dečani/Dečan – Đakovica/Gjakovë. Da li je to tačno?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da. U pravcu Dečani/Dečan – Đakovica/Gjakovë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Želeo bih da sada Pretresnom veću kažete nešto o demografiji, o stanovništvu koje je tamo živilo. Recite nam, koliko je bilo Srba, srpskih domaćinstava i Srba, u mestu Loćane/Lloqan 1998. godine.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Bilo je Srba pet kuća. Srpskih, a albanskih je bilo blizu 200 kuća.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Da li se sećate imena Srba koji su živeli u vašem selu?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Sećam se.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Recite nam ih.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Simić Jordan, Simić Svetozar, Danilović Đorđe, Danilović Ilija, Danilović Vuko, Simić Svetozar, onda Valjević Spasoje, Antić Slavoljub, Antić Daško, Antić Đorđe –

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dozvolite mi da vas prekinem. Izvinjavam se, ja sam napravio grešku. Hteo sam da mi kažete samo prezimena, a ne imena svakog pojedinca, jer bi to dugo trajalo. Dakle, koja su bila glavna prezimena među Srbima koji su živeli u selu?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Bili su Antići, Simići, Danilovići i ova kuća, što je bila kod osnovne škole, blizu Slupa/Sllup. To su bili Mrvaljevići.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, hvala, to će nam dati dovoljno jasnu sliku. Početkom 1998., pre meseca aprila, da li ste putovali iz svoje kuće u Loćanima/Lloqan na posao u Dečanima/Dečan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesam. Do aprila meseca. Dok nismo napustili selo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. U to vreme ste već stalno obavljali dužnosti u svojstvu rezervnog policajca. Da li je to tačno?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nisam radio celo vreme, jedino kad je bila napeta situacija. Tada su me zvali.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Juče sam vas malo ispitivao o tome, i još uvek mi nije sve sasvim jasno. Zamoliću vas da Pretresnom veću, što je moguće jednostavnije, objasnite kako su se tokom prva tri meseca 1998. godine, od januara do marta, odvijale vaše svakodnevne aktivnosti. Da li ste vi svakog dana odlazili na posao kao policajac, ili ste povremeno odlazili i na svoj civilni posao? Da li se radilo o kombinaciji jednoga i drugoga? Objasnite to Pretresnom veću, molim vas.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Od 1990. godine radio sam u rezervnom sastavu policije, a ovamo, u civilu, nisam radio. U fabrici.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. A početkom 1998.? Da li ste u ta prva tri meseca radili uglavnom kao policajac, ili ste radili u fabrici, ili se radilo o kombinaciji jednog i drugog?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: I jednoga i drugoga.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Da li ste u jednom momentu otišli iz Loćana/Lloqan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Otišli smo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: To je bilo 1998., kada je bio drugi dan Uskrsa, kad se bilo zapucalo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, dozvolite mi da samo za trenutak pređem na ovaj drugi mikrofon.

SUDIJA HOEPFEL: Dozovlite mi samo da vas nešto pitam, kako bih mogao da se orijentišem. Koja je vaša veroispovest? Da li, kada kažete Uskrs, mislite na pravoslavni Uskrs?

SVEDOK ANTIĆ: Da. Na pravoslavni Uskrs.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala vam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Kažete da ste dan posle Uskrsa, kada je počelo da se puca, doneli tu odluku. Recite nam, da li ste odveli i porodicu sa sobom?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesam. Porodicu, dva sina, suprugu. Otac nije htio da napusti pošto je bio star čovek. Imao je 61 – 62 godine. I, rekao je: „Ja sam star čovek. Uzmi porodicu i idi u svoju tazbinu, u Peć/Pejë.“ Pošto, tamo je bilo bezbednije. I tako smo uradili.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Vaš otac se zove Ilija Antić?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. I, da li ste onda zaista to i učinili, da li ste otišli iz kuće i smestili se u Peć/Pejë, kod tazbine?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hteo bih da vam sada postavim nekoliko pitanja o razlogu vašeg odlaska. Već ste počeli da nam pričate o tome. Spomenuli ste da ste tu odluku doneli dan posle Uskrsa, kada je počelo da se puca. Koji ste razlog imali na umu za to da odete iz sela u Peć/Pejë. Šta vas je brinulo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Brinulo me dok nisam bio ranjen. Kada sam napustio selo Loćane/Lloqan, otac mi je ostao u selu. Ja sam povremeno išao da ga obiđem, da mu ponesem hranu i cigarete. I, video sam sve strane ljude. I, jednom prilikom, kad sam se vraćao oko 24 časa, posle pola noći, sreо sam na mostu šestoro njih u crnim

uniformama. Ja sam njima rekao: „,[nepreveden albanski izraz]”, oni meni ništa. Prešli su most, otišli su u njihov štab, gde je pokojna Vida bila ubijena. Tu je bio njihov štab.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Postaviću vam još nekoliko pitanja o ovome što ste nam sada rekli, bih vas zamolio da pažljivo razmislite o mom pitanju. Rekli ste da ste otišli iz svoje kuće i svog sela sa ženom i decom, dan posle Uskrsa. Kao prvo, da li je ta vaša odluka imala bilo kakve veze sa pucnjavom o kojoj ste govorili? Odgovorite mi, molim vas, sa „da” ili „ne”. Da li je to bio faktor u vašoj odluci da odete iz sela?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jedino zbog pucnjave.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Znači, vi ste odluku doneli dan posle Uskrsa. Da li sam zato u pravu ako kažem da se pucalo pre tog jednog dana posle Uskrsa? Molim vas da mi odgovorite sa „da” ili „ne”.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Molim vas sada recite Pretresnom veću o kakvoj je to pucnjava reč. Kada ste je čuli, ili možda videli, gde se to događalo i ko je pucao?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ja sam bio spavao, u sobi. To je bilo oko devet sati. Dolazi mi supruga, i otac, oni su bili vani. I, dolazila pucnjava iz pravca, iz Prilepa/Prelep ili Drenovca/Drenovc. I to sve oni metkovi svetleći. I, zato smo posle, svi koji smo imali porodicu, samo starije osobe su ostale, a ko je imao porodicu, svi smo otišli u Dečane/Dečan. Zbog bezbednosti porodice.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Kada kažete svetleći meci, mislite na one metke koji ostave trag kada se ispalе?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Zatim ste rekli da su, pošto ste čuli pucnjavu iz Prilepe/Prelep i videli te svetleće metke, svi otišli sa porodicama i da su ostali samo stariji ljudi. Sačekajte samo malo, da vam postavim pitanje. Molim vas, imajte to na umu, biće vam jednostavnije da odgovorite. Zatim ste rekli da su sve te porodice otišle prema Dečanima/Dečan. Sada ču vas zamoliti da Pretresnom veću objasnite sledeće. Da li se tu radilo o odluci koju je više porodica donelo istovremeno, ili su porodice odlazile u Dečane/Dečan malo po malo, polako tokom sledećih par dana, ili je bilo masovnog, velikog pokreta srpskih porodica iz vašeg sela?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Moj brat Miodrag Antić, on je izašao dva dana, njegova porodica, a on je ostao sa ocem i sa majkom. A Slavoljub Antić, brat mi isto, on je izašao sa majkom i sa porodicom u Dečane/Dečan. Tako je uradio Jordan Simić, isto sa porodicom izašao, ostala mu je majka i tetka. Isto su uradili Vuko Danilović i Ilija Danilović. I Svetozar Simić, sa porodicom.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala vam što ste nam to pojasnili. Među tim ljudima koji su otišli iz sela, da li su svi otišli u isto vreme, ili su to događalo tokom nekoliko dana ili duže?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jedan dan jedan, jedan dan drugi. Nismo svi odjednom izašli.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, hvala. Ako se orijentišemo prema Uskrsu, da li su ljudi odlazili posle Uskrsa, ili i pre i posle?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jel' misliš na Srbe, il'?

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da, Srbi, o njima govorim.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Svi smo izašli isti dan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Recite nam, da li ste svi otišli istog dana, jedan dan posle Uskrsa, ili su neki ljudi možda otišli pre Uskrsa, a neki drugi posle?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ovaj brat što sam ga napomenuo, Miodrag Antić, njegova supruga uzela je decu, otišla je, ona. Posle nje, otišao Slavoljub Antić, Svetozar Simić, Jordan Simić. Moja supruga i ja otišli smo zadnji dan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, hvala. Ranije sam vas pitao koji su bili razlozi za vaš odlazak. Pomenuli ste to da ste čluli pucnjavu iz Prilepa/Prelep i one svetleće meteke. Takođe, počeli ste da pričate o nekim ljudima koje ste zatekli na jednom mostu. Zamolio bih vas da nam sada ispričate o tom događaju na mostu.

ADVOKAT EMERSON: Ja se izvinjavam što prekidam, ali možda bi bilo dobro da razjasnimo da li se to dogodilo pre ili posle svedokovog odlaska iz sela, jer možda gospodin Di Fazio i ja nismo razumeli iskaz na isti način.

SUDIJA ORIE: Pre toga, ja bih htio da mi se nešto razjasni. Gospodine Di Fazio, da li imate prigovor na ovo što je predložio gospodin Emerson?

TUŽILAC DI FAZIO: Ne, u potpunosti nameravam da učinim ono što je on predložio.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospodine Antiću, u jednom trenutku ste rekli da su neki ljudi odlazili jednog dana, a drugi sledećih dana, i da nisu otišli svi odjednom. Nešto kasnije ste nam rekli: „Svi smo otišli istog dana.” Da li ste prvi put govorili o Srbima, o raznim srpskim porodicama, koje su odlazile jednog dana jedna, a drugog druga, a drugi put ste mislili na čalnove vaše porodice? Možda sam vas pogrešno razumeo?

SVEDOK ANTIĆ: Ne, ne, dobro je. Ovo što sam rekao.

SUDIJA ORIE: U redu, hvala. Znači, dobro sam vas razumeo. Izvolite gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Pokušajmo prvo da utvrđimo kada se desio taj događaj na mostu, pre nego što vas o tome budem ispitivao. Vi ste, dakle, spomenuli taj događaj na mostu i neke ljude. Recite mi, da li se to dogodilo pre ili posle vašeg odlaska iz sela?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: To se dogodilo aprila 20. Pošto sam išao da posećujem oca kući, da mu nosim hranu i cigarete, i sreću sam ih, petoro – šestoro njih, u crnim uniformama. A, doduše, nisu bili naoružani.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Znači, taj događaj, kada ste naišli na te muškarce na mostu, kada ste išli da posetite oca, desio se nakon što ste doneli odluku da odete iz sela?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Sada bih htio da se vratim na pucnjavu koju ste čuli i videli iz smera Prilepa/Prelep. Zbog čega vas je to toliko zabrinulo da ste odlučili da odete iz sela? Šta u vezi sa tim vas je zabrinulo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Zato što su se oni svaku noć naoružavali, i svaku noć su išli kamioni i traktori prema Vokši/Voksh i prema Juniku/Junik. Po celu noć je bila buka od auta, i od kamiona i traktora. E, zbog toga smo se odlučili svi Srbi da napustimo. Samo ovi stari što su ostali, na svoja ognjišta.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Biće nam potrebno još detalja o tim ljudima, za koje ste rekli da su se naoružavali. Pomenuli ste kamione i traktore. Kada kažete „oni su se naoružavali”, ko su ti „oni”?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Civili.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gospodine Antiću, razmislite o tome. Civili, da li su to bili muškarci, žene, odrasli, deca? Šta su bili po nacionalnosti? Recite nam još nešto o njima.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Išla je omladina, od 20 do 40 godina, a žene nisu išle, ni deca.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ponoviću svoje pitanje, gospodine Antiću. Vi ste rekli Pretresnom veću, a molim vas da me pažljivo slušate, sledeće: „Svake noći, oni su se naoružavali, i svake noći su išli kamioni i traktori prema Vokši/Voksh i prema Juniku/Junik. Čuli smo buku tokom noći, buku automobila, kamiona i traktora.” Želim da vam postavim jedno veoma jednostavno pitanje. Kada kažete „svake noći su se naoružavali”, šta nam možete reći o tome ko su ti „oni” koji su se naoružavali?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ja, po imena, ne znam koji su bili, a čula se buka, to pre Usksra. Nismo mogli –

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, u redu. Ne pitam vas za imena, već da mi na neki način njih opišete. I, naravno, ako ih nikada ranije niste videli i ne znate ništa o njima, slobodno nam to recite, i prečićemo na drugo pitanje. Ja ne tvrdim da ih vi znate.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nismo. Ja, nisam ih video. Samo što smo čuli tu buku, ništa drugo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Čuli ste buku, i iz tog razloga ste odlučili da odete iz sela, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Zbog čega vas je ta buka toliko zabrinula. Zapravo, povlačim pitanje. Kažete da su samo stariji ostali u vašem selu Loćane/Lloqan. Da li možete da nam kažete imena nekih od tih ljudi, osim imena vašeg oca, Ilije Antića?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Misliš od Srba ko je ostao u Loćanima/Lloqan?

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ostao je moj pokojni otac, Ilija. Ostao mi je stric Dorđe. Ostala je njegova žena Milosava. Ostao je, isto, brat, bio, od strica, jedno vreme, možda tri – četiri dana, i on se vratio u Dečane/Deçan. Više nije se vraćao. I, ostala je Simić Vidosava sa sestrom Borkom, i niko više.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li možete da kažete Pretresnom veću da li ste primetili da je i među albanskim porodicama, koje su živele u selu, bilo sličnog kretanja? Da li su i one, takođe, odlazile u neke okolne gradove?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, nisu. Samo, ja kad sam išao da posećujem oca, on mi je pričao, pokojnik, da dolaze žene sa drugih strana. Iz Gledana/Gllogjan, iz Rznića/Rzniq, i ne znam od kojih drugih krajeva. Iz priče, sve nepoznata lica, muškarci, koji uopšte nisu bili stanovnici sela, našeg.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li vam je rekao koje su nacionalnosti ti ljudi?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Albanci.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Časni Sude, molim da na kratko pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Svedoče, ja će nastaviti da vas ispitujem u vezi sa tim čovekom, čije ste ime pomenuli na privatnoj sednici. Da li ste ga viđali krajem 1997., početkom 1998. godine?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Čime se on bavio, koje mu je bilo zanimanje?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: On je bio policajac, aktivni. Radio je bio kao saboračajac u Istoku/Istok.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Da li znate da li je on 1997. ili 1998. godine bio u član neke organizacije?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: To ne znam. Jedino znam da sam ga gledao sa mladim ljudima, da ih obučava, i svaku noć su trčali. Pošto ima jedna šuma poviše našeg sela, tuda su non-stop trčali.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je on bio sportista, da li je bio u nekom trkačkom klubu, ili se radilo o nekoj drugoj aktivnosti? Zamolio bih vas da nam malo to pojasnите.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: To su se, valjda, pripremali za rat.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gospodine Antiću, na osnovu čega to kažete?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Pa, zato što je obučavao narod. Svaki dan i svaku noć.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, to mi je jasno. Vi prepostavljate da su se pripremali za rat, i pomenuli ste da su imali neku obuku. Hvala. Međutim, moje pitanje nije da li su se obučavali, već kako znate da su to radili? Da li ste ih videli lično kada su to radili, ili ste čuli od nekoga nešto o tome?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da, ja sam lično video, sa svojim očima.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Uveče, ili tokom dana, ili i danju i noću?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Danju nisam video, ali uveče sam video, ono, prvi mrak kad je, po desetoro – petnaestoro njih. On na čelu trči sa njima kroz šumu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Jošu uvek nismo dobili potpuni odgovor na moje prethodno pitanje, pa će ga ponoviti. Vi ste rekli da prepostavljate da su se pripremali za rat, a ja sam vas pitao zašto to kažete. Onda ste vi pomenuli obuku, i upravo ste rekli da ste ih videli kako trče. Sada, zašto ste pomislili da se pripremalju za rat kada ste ih videli da trče? Ili ste, možda, videli još nešto osim trčanja?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Zato što su se skupljali svaku noć, imali su sastanke, pa su se dogovorali šta da rade, i kako da rade, da kopaju, da kopaju rovove, i tako dalje.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A kako to znate?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Zato, ja sam video, kad se ide prema našem groblju, sreskom, u Loćane/Lloqan, rekao mi je bratanac, i komšija: „Videli smo trojicu kako kopaju rovove, na Čarove. Tako se zove ta bašta, Čarov.“

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je to na neki način u povezani sa onim čovekom čije ste ime pomenuli na privatnoj sednici, ili ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Moguće, a ja nisam video njega. Moguće da je to njegova škola.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Preći će na sledeću temu. 25. maja 1998. godine, da li ste se, gospdine Antiću, vozili na posao?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Pitaću vas sada o tome što se desilo tog dana, ali pre nego što to uradim, pitaću vas sledeće. Koliko je vama poznato, da li je vaš otac, Ilija Antić, bio još uvek bio živ tog dana? Koliko je vama poznato, recite nam.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Da li možete da mi kažete da li je ješ neko bio sa vama u automobilu, ukoliko jeste?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Molim da mi kažete kako su se zvale te osobe koje su bile sa vama u automobilu?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jedan kolega policajac. On je, samo što je počeo da radi u policiji, stvarno njegovo ime ne znam. A, ovaj drugi vozač, što nas vozio, on je radio u *Elektroistribuciji*, u Dečanima/Dečan. Njegovo je, nadimak, Striko. I, bio je jedan čića, stari, iz Dašinovca/Dashinovc. Sad ću se setiti, Dimitrije. E, prezime mu ne znam. Čini mi se Dimitrije Popović.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je i on bio policajac?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, on je bio starija osoba. Civil.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Čiji je bio taj automobil, u kom ste putovali?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Taj automobil bio je onog vozača, što radi u *Elektru* [elektroistribucija] Kosova, a nije bilo službeno auto.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste vi bili u uniformi, i da li je bilo ko od ostalih putnika u automobilu bio u policijskoj ili nekoj vojnoj uniformi?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Bio je ovaj, kolega. On je sedeо na prvom sedištu, on je bio u uniformi, i ja sam isto bio u uniformi, pošto, išli smo na smenu. Bili smo prva smena.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Policijska uniforma?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, mislim da ovo nije sporno u ovom. Možete li nam reći nešto o tome kad su pucali na vas, i šta se tog dana desilo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: To se desilo 25. maja, još pet minuta do sedam. Kad smo stigli u Ljubenić/Lubeniq, tu je stanica, autobuska. Prolazi stanica jedno, možda, 50 ili 100 metara, ide krivina. Ide se posle, pravi put. Oni su postavljeni oko bandera. Razdaljina je bila po 20 metara. I, čim su videli uniformu našu, oni su pucali u nas.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li su pokušali da vas zaustave ili da zaustave vozilo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nisu uopšte pokušali da zaustave. Čim su videli uniformu, odma' su otvorili vatru, a sreća naša što su bili mladi, pa nisu znali da rukuju sa oružjem. Pucaju u nas, a okreću glavu na drugu stranu. I, tada sam, Dimitrije je bio

povređen u mišić, probijen mišić, a mene su udarili ispod kolena, sa metkom *dum-dum*, taman da izademo iz zasede.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Molim da nam kažete ko su to „oni”? Ako znate bilo šta o „njima”, Pretresno veće bi htelo to čuje.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: To je bila vojska Ramushova. Ramusha Haradinaja. Oni su bili u šarenoj uniformi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dobro. Najpre, da li se sećate koliko je bilo tih ljudi koji u šarenim, maskirnim uniformama?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Bilo ih je jedno dvadesetak.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I, pretpostavljam da se sve veoma brzo odvijalo. Ako se nečega ne sećate, ne želim da insistiram na detaljima, recite nam samo o onome čega se sećate. Recite nam, da li su svi oni bili naoružani, ili su samo neki bili naoružani, ili niste sigurni?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Svi su bili naoružani. I, kad smo izašli iz zasede, dvojica su bili, pošto ima kanal pored puta, sa desne strane, čim je video da ide auto, da nije stalo auto, on je izašao iz kanala, ovaj vozač ga video, i udario ga sa desnom stranom auta. I, bacio ga. E, šta je bilo sa njim posle, ne znam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Maločas ste rekli da je to vojska Ramusha Haradinaja. Prvo, da vas pitam, šta je, po vama, vojska Ramusha Haradinaja? Prvo nam to recite, a zatim ču vam postaviti još neka pitanja o tome. Kako vi to shvatate, šta je bila vojska Ramusha Haradinaja?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Pošto, Ramush Haradinaj je bio njihov prepostavnik. I, to je njegova vojska. Nije, valjda, vojska moja.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Da li možete da nam kažete da li su ti ljudi pored puta bili uobičajeni pripadnici Vojske Jugoslavije, ili MUP-a, ili SUP-a? Da li biste o tome mogli nešto da nam kažete?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne. To je bila vojska OVK.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Pomenuli ste OVK. Kada ste vi prvi put čuli za OVK?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Čuo sam od, preko televizije, to što su prikazivali, gde rade obuku u Albaniji, i na druga mesta. To je bilo preko televizije. E, tada sam čuo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kakve informacije imate, ako uopšte imate bilo kakve informacije, o tome da su ljudi koji su pucali na vas ljudi iz vojske Ramusha Haradinaja? Da li vi to samo prepostavljate? Molim da kažete to sudijama jasno, zaista želim da nam bude jasno to što govorite.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: To je bila vojska Ramusha Hardinaja, pošto je on bio njihov komandant. On je njima naređivao. Nisam ja naređivao. Nego, lično, Ramush Haradinaj.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste ga ikada upoznali?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Koga, Ramusha?

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: U školi, ovako. Nisam. Ovako sam ga znao, a nikad nisam pričao sa njime. Ni on sa mnom. Iz viđenja ga samo znam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Mislim da ste, na kraju, uspeli da dođete na sigurno mesto, i bili ste u bolnici, ako se ne varam, oko dva meseca?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dok ste bili u bolnici, ili pošto ste otpušteni iz bolnice, da li ste saznali da je vaš otac nestao?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ja sam saznao kad sam izašao iz bolnice, brat mi je živeo u *Smederevskoj Palanci*. I, dolazili su da me posete tamo, svi su dolazili, niko nije htio da mi kaže. Kad sam došao u *Smederevsku Palanku* kod brata, ovaj stariji sin, moj, Miloš, pošto je bio uz dedu, što ga voleo, nije se odvajao nigde, brat mi je imao fiksni telefon, kaže: „Tata, ‘aj daj da pozovemo dedu, par puta.” I, brat mi kaže: „Nemaš šta da ga zoveš. Što?” Kaže: „Uhvatili su ga Šiptari. Gde su ga uhvatili?” Kaže: „Ispred kuće.” To je, to je bilo, ja sam ranjen 25., 27. ili 28., a pokojna Vida je bila ubijena 30., ispred svoje kuće, što je bio taj štab preko njene kuće. I, cela kuća je bila izrešetana. I, ta žena je imala 70 i možda par godina.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Znači, vi ste to čuli od vašeg nećaka ili brata?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Od brata.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Da li su kasnije pronađeni posmrtni ostaci vašeg oca?

ADVOKAT EMERSON: Oprostite, ali potrebno je da znamo koji je osnov bratovljeve informacije. Možda bi trebalo da pogledamo izjavu, časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO: Svakako, mogu to da razjansim.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Recite nam, molim vas, gde je vaš brat dobio informaciju o nestanku vašeg oca?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Pošto mi je setra živila u Đakovicu/Gjakově, sestra je čula, pa je javila, bratu u *Palanku*. A, brat tamo nije bio uopšte, dok nismo pronašli njegovo telo da ga sahranimo. Tada, on je došao. A, prvo je saznala moja sestra Bosiljka.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate gde je ona to čula? Sada govorim o okolnotima, o bilo kakvim informacijama u vezi sa nestankom vašeg oca.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Čula je, pošto je jedan, brat mi od strica, živi u Đakovici/Gjakově, a njegov komšija, radio u vatrogasnoj jedinici, pa su, valjda, išli tamo da uzmu tela. Pa su, pa je on mog pokojnog oca znao i rekao je, bratu od strica mi, kaže:

„Pronašao sam ti strica. Gde? U Radonjićkom jezeru.” Brat mi od strica otišao kod sestre, kazao da smo našli pokojnog strica.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson?

ADVOKAT EMERSON: Svedok sada govori o tome kako je saznao za otkivanje tela u kanalu Radonjićkog jezera.

TUŽILAC DI FAZIO: Da, to je jasno.

SUDIJA ORIE: Postoje dva načina da tome priđete. Najpre možete zaustaviti svedoka, i zatražiti da se koncentriše na pitanje. Međutim, ako govori o nečemu što će kasnije, u svakom slučaju, biti predmet njegovog iskaza, onda nema problema da mu dopustite da odgovori na to pitanje, jer bi on svakako dao te informacije, i posle možete da se vratite na prethodno njih. Često se dešava da, kada svedok ne odgovori konkretno na vaše pitanje, vi izaberete da se ne vratite na to, iz razloga koji nam nisu uvek baš jasni. Izvolite, možete da nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ja vas sada ne pitam o pronalaženju posmrtnih ostataka vašeg oca, već vas pitam o tome kako je nestao, o okolnostima pod kojima je nestao. Vi ste nam rekli šta je vaš brat vama rekao, i već ste nam rekli da vam je to objasnio kada je i vaš nećak bio prisutan. Zatim ste nam rekli da je vaš brat saznao kako je vaš otac nestao od vaše sestre. Ja sada ne govorim o tome kako je vaš otac pronađen u kanalu, već me interesuje kako je on nestao, iz svoje kuće u selu. Gde je vaša sestra saznala kako je vaš otac nestao iz svoje kuće u selu? To je ono što me sada interesuje.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Moj pokojni otac je bio kod brata Đorda, pošto, bili su kuća tu, blizu. I, on je otišao tu, kod njega, da gleda vesti. Izašao je od njega u pola devet uveče. I, kad je izašao od njega, da uđe u našu ulicu prema kući, tu su ga uhvatili. Sutradan, moja strina i stric otišli kod njega. Zatvorena vrata, zovu: „Ilija, Ilija!” Ništa. Stric razbijje prozor od sobe, uđe tamo, njega nema. Pa su ga tražili u polje, strina, stric, pokojna Vida i njena sestra Borka. Al', u međuvremenu, otišao ovaj, brat mi od strica, Miodrag Antić, da obide oca. I, kad se vratio u Dečane/Deçan, pošto Loćane/Lloqan nisu imale telefone, on je, on je zvao brata mi u Đakovici/Gjakovë, javio da je nestao. I, posle brata od strica, javio mojoj sestri Bosiljki. I, Bosiljka je posle javila bratu u *Smederevskoj Palanci*.

SUDIJA ORIE: Gospodine Antiću, da vas nešto pitam. Kažete: „On je želeo da ode do naše ulice gde je naša kuća, i tu su ga uhvatili.” Ko ga je uhvatilo?

SVEDOK ANTIĆ: Komšije, ko će drugi?

SUDIJA ORIE: Ko je bio pristuan, koliko vi znate, kada je uhvaćen?

SVEDOK ANTIĆ: Mislite od naših, od Srba? Ili ko ga je uhvatilo?

SUDIJA ORIE: Ne, interesuje me, jednostavno, ko je lično video da je neko uhvatio vašeg oca?

SVEDOK ANTIĆ: Nije video niko.

SUDIJA ORIE: Onda je ovo moje sledeće pitanje. Ko je onda vama mogao da ispriča, ili bilo kome drugome, da je vaš otac uhvaćen u tom trenutku, na tom mestu?

SVEDOK ANTIĆ: Na tom mestu je, pričala mi pokojna strina, Milosava.

SUDIJA ORIE: Ali ni ona nije bila prisutna, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ: Nije. A znala kad je izašla od nje. Da je nestao tu noć.

SUDIJA ORIE: Da li onda treba da zaključim, budući da je vaš otac otisao, i želeo da se vrati u svoju kuću, od kada je nestao, da ste vi zato prepostavili da je, na putu od te kuće do svoje kuće, bio uhvaćen? Da li sam vas ispravno razumeo?

SVEDOK ANTIĆ: Da, tako.

SUDIJA ORIE: I, vi nemate nikakvih drugih, konkretnih informacija, o tome ko ga je tada uhvatio, i koliko ljudi je u tome učestvovalo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne znam koliko je bilo ljudi, pošto nisam video. A, prepostavljam da su ga uhvatili prve komšije.

SUDIJA ORIE: Molim vas nastavite, gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hteo bih da vam sada postavim nekoliko pitanja o otkrivanju ostataka vašeg oca. Da li znate kada su oni pronađeni?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: To je bilo juna 1998.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Da li ste vi ikada videli posmrtnе ostatke svog oca?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nisam ja video. Pošto ja nisam mogao, nisam imao protezu, išao sam na štakе. Nisam mogao, bio sam nervozan. Išla mi je moja supruga i moja sestra Bosiljka, u hotel *Paštrik*.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kako se zove taj hotel?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Hotel *Paštrik*, u Đakovici/Gjakovë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste razgovarali o tome sa suprugom Jovankom?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate da li je ona uspela da identificuje bilo šta?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Oni telo, ostatke, nisu mogli da vide. Samo, ovaj, patron, što je bio tamo, dao je njegovu muštiklu, ključ, i ogledalo što je imao sa sobom. E, po tome smo otkrili. Pošto, taj ključ, i muštikla i ogledalo, to je bilo njegovo. Po tome smo ga otkrili.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Želim samo da vas pitam o jednom od tih predmeta, o ključu. Molim vas, ispričajte nam što je moguće više o tom predmetu. Rekli ste –

ADVOKAT EMERSON: Ja nemam nikakvih prigovora na to da gospodin Di Fazio postavlja sugestivna pitanja, ako je potrebno, a kao drugo, postoji DNK, dokazni materijal koji nije sporan.

TUŽILAC DI FAZIO: Ja samo što nisam završio sa glavnim ispitivanjem. Mogu da završim -

SUDIJA ORIE: Mislim da gospodin Emerson pokreće pitanje da li lični predmeti pomažu pri identifikaciji te osobe, ako imamo rezultate DNK analize, oko toga se slažete?

ADVOKAT EMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: To nije sporno. Međutim, ako želite -

TUŽILAC DI FAZIO: Samo da svedok završi –

SUDIJA ORIE: - da postavite još nekoliko pitanja iz drugih razloga -

TUŽILAC DI FAZIO: Hteo sam samo da svedok završi priču. Samo to.

SUDIJA ORIE: Razumem.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Usmeriću vas sada. Svedoče, vaša žena je otišla u hotel i pogledala njegove lične predmete. Recite nam, da li je tamo pronašla i ključ koji je pripadao vašem ocu?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I da li vaša porodica uzela taj ključ, i zatim otišla u kuću, probala da otključa vrata, i da li ste uspeli?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ja sam lično uzeo taj ključ, otišao sam kući, otključao sam odmah. Na ključu je bila, jedan kanap na ključu, da se ne izgubi, pošto ga je vezivao za džep.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gospodine Atniću, želim da vam se zahvalim što ste odgovorili na moja pitanja i ispričali svoju priču Pretresnom veću.

TUŽILAC DI FAZIO: Nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Di Fazio. Gospodine Antiću, sada će vas unakrsno ispitivati zastupnik Odbrane, gospodin Emerson, koji zastupa gospodina Haradinaja. Gospodine Emerson, da liste spremni da počnete?

ADVOKAT EMERSON: Jesam.

SUDIJA ORIE: Nastavite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMERSON

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li me jasno čujete, gospodine Antiću?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Želim prvo da vam postavim nekoliko pitanja o vašoj ulozi u rezervnom sastavu policije. Pročitaću vam, samo na trenutak, jednu rečenicu iz vaše izjave, koju ste dali istražiteljima Tužilaštva u aprilu 2002. godine. Mislim da ste već imali priliku da pročitate tu izjavu, pre nego što ste došli ovde u sudnicu. Zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U toj izjavi, u jednom delu piše, i ja ću vam to sada polako pročitati: „Bio sam rezervista MUP-a u Dečanima/Dečan od 1990. godine. Povremeno su me pozivali, kada su rasle napetosti. Od početka 1998. na dalje, ja sam stalno radio kao rezervista, sve dok nisam ranjen 25. maja 1998. godine.” To se nalazi na drugoj stranici, u drugom paragrafu. Želeo bih sada da probam da vas podsetim na vašu situaciju sa početka 1998. Meni se čini da ovde kažete da ste od početka 1998. stalno radili kao rezervista. Međutim, vi ste nam ranije rekli da ste tokom prva tri meseca 1998. po vašem mišljenju, jedan deo vremena radili u fabrici, a jedan deo vremena za policiju. Zamolio bih vas da mi to razjasnite.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne. Nije tačno da sam radio tri meseca. Radio sam povremeno, pošto fabrika nije radila uopšte.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Dakle, onda možemo da kažemo da ste, bar od januara 1998., stalno radili kao policajac?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Od koje godine?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Od januara 1998.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je bilo i drugih policijski rezervista u vašem selu, u Loćanima/Lloqan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Bilo je. Bio je Spasoje Mrvaljević.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ih je možda bilo još, koliko vi znate?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ja da znam, ne. Samo nas dvoje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U selu je bilo samo pet srpskih porodica?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, koliko se sećate, nijedna druga porodica nije imala pripadnike u rezervnoj policiji?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo da razjasnimo, da li je bilo moguće biti u rezervnoj policiji ako ste Albanac, ili je to bilo moguće samo za Srbe?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Vidiš, i muslimani su isto radili. Ima jedan što je radio u policiji, on je po nacionalnosti katolik. On je radio u Juniku/Junik. Nisu samo radili Srbi.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Kada kažete „muslimani”, mislite na Albance?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Bilo je i Albanaca u Peći/Pejë, a u Dečanima/Dečan ne. Onih koji su bili lojalni.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U rezervnoj policiji ih je bilo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, ne, ne. Oni su bili aktivni.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, opet, samo da razjasnimo, da li je u rezervnoj policiji bilo Albanaca?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nije. Samo su bili u Dečanima/Dečan lokalni policajci.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Postaviću pitanje jasnije. Da li je u rezervoj policiji uopšte bilo Albanaca, koliko vi znate?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: [tonski problem]

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodne Atniću, nisam čuo odgovor. Da li ste čuli moje pitanje?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, ne, nisu bili.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Koliko je Albanaca bilo u aktivnoj službi 1998., koliko vi znate?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Gde, u Dečanima/Dečan, ili u Peći/Pejë?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kažite nam o oba, ako znate, ali u svakom slučaju govorimo o 1998. godini.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Bio je jedan katolički, što je radio kod nas u Dečanima/Dečan. On se zvao Robert, pa su ga, njega, ubili. On je iz Peći/Pejë.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate još nekog Albanca koji je bio u policiji?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Znao sam još jednoga iz Junika/Junik, on je, kad se zapucalo, on je uzeo pušku, uniformu i pobegao je. E, sad sam mu zaboravio ime.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I vi, lično, ste bili naoružani, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Recite nam, da li ste od naoružanja imali i pištolj i automatsku pušku?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Imao sam polu-automatsku pušku i pištolj.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kao i vaš kolega iz istog sela, Spasoje Mrvaljević?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Isto.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste svoje naoružanje ostavljali u policijskoj stanici kada biste sa posla odlazili kući, ili biste ga nosili sa sobom kući?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: U stanici.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Nisam siguran da ste razumeli moje pitanje. Kada ste odlazili kući iz policijske staice, da li ste sa sobom nosili naoružanje?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jedino pištolj, a puška ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate da li je, južno od vašeg sela, u selu Ponoševac/Ponoshec, bilo srpskih porodica u prvoj polovini 1998. godine?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ponoševac/Ponoshec?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znate to mesto?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: E, ne znam, pošto Ponoševac/Ponoshec je daleko od Dečana/Dečan.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je južno od Junika/Junik, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Znam, a Junik/Junik ima, od mog sela, 12 kilometara. A posle od Junika/Junik koliko ima do Ponoševca/Ponoshec. Ne, ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ako ostavimo udaljenost po strani, da li znate da li je bilo Srba koji su živeli u Pnoševcu/Ponoshec?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu, hvala. Niko vašoj porodici nije rekao da ode iz Loćana/Lloqan, niko nije došao i rekao vam da morate da idete?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, nije niko rekao, a samo su rekli komšije mom ocu i stricu: „Ostajete tu, neće vas niko da dira. Vi ste starije osobe.” Njima jesu, a nama niko nije rekao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, komšije su pokušavale da umire vašeg oca, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodin Di Fazio vas je pitao da li je u to vreme, oko uskrsa, bilo i albanskih porodica koje su odlazile iz Loćana/Lloqan. Vi ste rekli da nije, ali ste onda dodali - samo da zavšim pitanje - da vam je otac rekao, kada ste se vretili da ga posetite u selu, da neke žene dolaze iz Glođana/Gllogjan, kao i neki drugi Albanci koje nije poznavao. Da vas pitam nešto. Šta vam je govorio o tim ženama? Da li je pominjaо da su one možda izbeglice?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Albanske izbeglice?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I to je bilo nedugo pošto ste vi napustili kuću?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Tako, kad sam išao da posećujem oca, dok nisam bio ranjen. Uvek kad sam išao, kaže: „Sve dolaze sa strane.”

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mislim da je prošao samo jedan mesec od kada ste otišli iz Loćana/Lloqan do trenutka vašeg ranjavanja. Da li je to bilo, otprilike, mesec dana?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Aprila 28. smo, nema mesec dana. Jeste, aprila, ima mesec dana, da, da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da, mesec dana. Znači, složićete se da vam je otac pomenuo te izbeglice na tako dugo pošto ste otišli iz Loćana/Lloqan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne razumem pitanje?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li nije puno prošlo od vašeg odlaska iz Loćana/Lloqan da tada kada ste vi vratili, razgovarali sa ocem, i kada vam je otac rekao da su neke Albanke došle u selo i da su došle iz područja oko Glođana/Gllogjan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mislim da možete da potvrdite i da bilo puno albanskih izbeglica, koje su pobegle iz svojih kuća, iz celog tog područja, krajem aprila i početkom maja.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, nisu. Iz sela, albanske nacionalnosti, niko nije izašao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zar nam niste malo pre rekli da su te žene koje su stigle u vaše selo bile izbeglice koje su pobegle pred borbama?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da, da, izbeglice. Aprila, krajem aprila meseca su došle, ili početkom aprila. A, iz Loćana/Lloqan da su išle, nisu išle, žene. Tu su ostale.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ostavićemo Loćane/Lloqan po strani sada.

Govorimo o zapadnom Kosovu, o području oko Dečana/Deçan, i južno od Dečana/Deçan, oko Junika/Junik. Odatle je puno Albanaca odlazilo iz svojih kuća, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Pošto je Junik/Junik dalek od mene. 12 kilometara ima.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Postaviću vam još nekoliko pitanja o tome kako su se stvari razvijale, da bismo vidili da li nešto znate o tome. Kada ste ranjeni, da li ste pojedinačno poznavali ili prepoznali bilo koga od ljudi koji su pucali na vaše vozilo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Tu smo se svi izgubili, u taj momenat. Čim su počeli, od koga da vidiš, kad smo sagli glave na patos.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vidim da svedok pokazuje nešto rukama. Da probam to da razjasnim. Da li ste rekli da ste se svi sagli?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Koga da primetiš? To su ti sve bili mladi, od 20 do 25 godina.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Niste nikoga od njih poznavali?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ne znate iz kojih su sela bili, niti gde bi im mogla biti baza?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Moguće da su bili iz Ljubenić/Lubeniq, iz Lode/Logje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Očigledno su mogli biti bilo odakle, ali vi niste znali odakle su bili?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mislim i da ste nam rekli da nisu znali da rukuju oružjem. Da li je tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste rekli da su gledali u stranu dok su pucali?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da. I metkovi su sve išli ispod auta.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Taj incident se dogodio na glavnom putu od Peć/Pejë prema Dečanima/Dečan, je li tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Gde je autobuska u Ljubenić/Lubeniq, prođe se autobuska, ima jedno, možda 100 metara, i manje, ima krivina. Ide se, pravi put, i tu su se postavili kod bandere.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pogledaćemo uskoro kartu. Pokušavam da razjasnim. Vi ste se vozili po glavnom putu od Peć/Pejë prema Đakovici/Gjakovë kada se taj incident dogodio?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Na galavnoj cesti.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li se 25. maja smatralo da je bezbedno voziti se tim putem bez naoružane prateњe?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ma jok, bio je zastoj, mesec dana nisu mogli da putuju. Bio je zastoj. Nije bilo bezbedno.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada je bilo tih mesec dana?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Od 25. maja, do juna, do kraja juna.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, sve do trenutka kada ste vi bili ranjeni, do tada se moglo bezbedno voziti tuda, bar koliko vi znate?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Do 25. maja. I, tada je bio rizik.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Opet, pokušavam da budemo apsolutno sigurni da smo vas dobro razumeli. Pre onog dana kada ste vi ranjeni, koliko vi znate, za policajce je bilo bezbedno da se voze u običnim vozilima tim putem od Peć/Pejë – ka Dečanima/Dečan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Obična vozila, a to su vozili 100 na sat, i to nije bilo bezbedno putovanje. To je samo „glavu u torbu”, što bi mi rekli. Rizik.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Ali nije bilo obavezno da imate oklopno vozilo u pratištu kada se išlo tim putem?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jedino kad su mene ranili, bilo je.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Unifoma koju ste vi i vaš kolega nosili, da li je to bila plava maskirna uniforma?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Plava.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je bila maskirna, šarena uniforma, kakvu su nosili rezervisti?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, ne, rezervisti su nosili onu plavu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je bila plava -

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Plava je, i kafa –

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: – sa različitim bojama?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: - al' više na plavo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. I bilo je šara po njoj?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nije nikakva šara bila. Sasvim mala neka šara, neprimetna.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Uskoro ćemo razgovarati i o tome kakve su se borbe vodile u to vreme, ali pre toga želim da vam postavim nekoliko pitanja o vašem ocu i o datumu kada je nestao. Da bismo shvatili jasno otkuda imate te informacije, pitaću vas sledeće. Jesam li u pravu kada zaključim da ste, nakon što ste ranjeni 25., odvedeni u vojnu bolnicu u Beograd?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Tamo ste bili sa porodicom, od tog dana kada ste ranjeni pa sve do kraja jula?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, krajem jula ste se vi i prodica vratili u Dečane/Dečan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Opet, da li sam u pravu kada kažem da vama niko nije spomenuo da je vaš otac nestao dok ste još uvek bili u bolnici?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, niko.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, za to ste prvi put čuli negde krajem jula?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Kad sam izašao iz bolnice, kad sam stigao kod brata u *Smederevsku Palanku*. Pošto je tražio moj sin, stariji, da zovnem dedu. Ja sam htelo da zovnem dedu, brat mi je rekao: „Nemoj da zoveš. Što?” Kaže: „Uhvatili su ga teroristi.”

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da, razumem. Međutim, taj razgovor se dogodio krajem ili posle jula meseca. Da li sam vas dobro razumeo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Za šta, juna?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ne, bili ste u bolnici do kraja sedmog meseca, u Srbiji, je li tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, da bi sve bilo jasno, tek kada ste izašli iz bolnice i kada ste se vratili u Dečane/Dečan, razgovarali ste sa bratom?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, ne sa bratom, nego sa ženom i sa sestrom.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pokušaću da vam postavim pitanje na drugačiji način. Da li ste za očevu smrt, to jest za očev nestanak, čuli pre odlaska iz bolnice? Da li ste za to znali pre nego što ste izašli iz bolnice, ili ste saznali tek pošto ste izašli iz bolnice?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Kad sam izašao iz bolnice. Kad mi je rekao brat da je nestao otac. Pošto je moj sin tražio da se čuje sa dedom.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Pitaću vas nešto kako bismo jasno shvatili šta se događalo kojim redom. Vaš stric i strina se zovu Đorđe i Milosava, i oni su živeli u Loćanu/Lloqan u to vreme?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mislim da prevod ranije nije bio jasan. Čini mi se da je Đorđe brat vašeg oca, je li tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da. Brat, a Milosava je žena Đordja.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da razjasnim. Koliko vi znate o tome kojim redosledom su se stvari odvijale, da li je tačno da je rođak Miodrag otišao i razgovarao sa vašim stricem Đordjem i njegovom ženom Milosavom?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, vi ste shvatili da su oni vašem bratu od strica Miodragu rekli da je vaš otac bio u njihovoј kući, i da je zatim otišao. Sledеćeg jutra su ga tražili u njegovoј kući, i kuća je još uvek bila zaključana. Da li je to tačno?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Posle je stric otišao da razbijje prozor, da uđe u kuću, i razbio vrata. Njega nije bilo tu. A nisio obuću, opanke, opanke nismo našli uopšte.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Pokušavam da shvatim kako ste vi došli do tih informacija. Miodrag je razgovarao sa Đordjem i Milosavom, i mislim da ste nam rekli da je, kada se vratio u Dečane/Deçan, rekao jednom od vaše braće, koji je to onda ispričao vašoj sestri, koja je to ispraćala vašem drugom bratu?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, ne. Nego, Miodrag, kada se vratio iz Loćana/Lloqan, kad je čuo da je nestao moj otac, on je došao u Dečane/Deçan. Zvao je mog brata, iz Đakovice/Gjakovë, od strica, i posle, moj brat je tamo otišao kod sestre, i kazao joj.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li imate, ili ste tada imali samo jednog brata?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Imao sam, sad je on pokojnik, umro je pre mesec dana.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo da razjasnimo. Ja sam shvatio da ste nam ranije rekli da je vaš rođak Modrag to rekao jednom od vaše braće, koji je onda to ispričao vašoj sestri, koja je onda ispraćala bratu, koji je onda vama to ispričao? Da li sam u pravu ili grešim?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, ne, u redu je. Pošto, sestra je javila mom bratu u *Smederevskoj Palanci*. A sada brat nije živ, a javila je njemu. Pošto jednog brata imam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I brat u *Smederevskoj Palanci* je vama to ispričao?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da, kad sam izašao iz bolnice.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Oprostite što ovoliko odužujem sa ovom temom, ali veoma je važno da saznamo koliko su informacije koje imate blizu originalnog izvora informacije. Đorđe i Milosava, vaši stric i strina, umrli su prirodnom smrću 2001. godine, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Koliko ste sigurni u datume koje ste nam naveli? Jer, vi ste nam rekli da je vaš otac nestao 28. maja... Zaustavite se tu za trenutak. Da li možete da nam razjasnite da li, kada kažete 28., mislite na noć između 27. i 28., ili na noć između 28. i 29.?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Na noć 28.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mislite noć 28. između 29.?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li mislite da je moguće da je tu greška, da je to bilo dan ranije ili dan kasnije?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne verujem. Ovaj je datum tačan.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, gledam na sat. Koliko vam je još vremena potrebno?

ADVOKAT EMERSON: Oko 20 minuta.

SUDIJA ORIE: Onda ćemo sad napraviti pauzu. Da li bi ostali advokati Odbrane mogli da nam kažu koliko će im vremena biti potrebno? Gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Biće veoma kratko, ako uopšte budem imao pitanja.

ADVOKAT HARVEY: Meni treba još manje vremena.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, da li možda već sada znate koliko će vam vremena biti potrebno?

TUŽILAC DI FAZIO: Kako stvari stoje za sada, neću imati dodatnih pitanja.

SUDIJA ORIE: Gospodine Antiću, sada ćemo napraviti pauzu. Nastavićemo sa radom u 16:45 h. Molim branioce da se tokom pauze usredsrede na pismo za koje očekujem da su ga do sada već primili. To je pismo koje se odnosi na ono što se danas desilo u tri popodne, i molim da razmotrite da li ima prigovora na predlog koji je naveden u tom pislu od strane Tužilaštva. Dakle, obavestite nas o tome. Pravimo pauzu i nastavićemo sa radom u 16:45 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, ja sam zamolio branioce da pogledaju pismo. Opisaću ukratko o čemu se radi. Imamo dva zahteva. Jedan je za zaštitnim merama, a drugi je za odlaganjem početka svedočenja. Obzirom na činjenicu da o zahtevu za zaštitnim merama još uvek nismo doneli odluku, ja bih vas zamolio da date odgovor, mada ne znam da li ćeće odgovoriti u ime svih timova Odbrane, ali imajte na umu da o zaštitnim merama još uvek nije doneta odluka. Pretresno veće je pročitalo zahtev za odlaganjem početka svedočenja svedoka 8, a time je upoznato i sa navedenim razlozima. Ako možete da o tome govorite bez odlaska na privantu sednicu, onda bismo želeli da vas saslušamo.

ADVOKAT EMERSON: Da, dve stvari, ako mi dozvolite. Mi smo napismeno već odgovorili u vezi sa zaštitnim merama.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće je videlo to, a možda je dobro i da bude rečeno za zapisnik. Pretresno veće je zamolilo strane da reaguju, i to je prosleđeno sudskom savetniku Pretresnog veća.

ADVOKAT EMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Ali je ipak dobro da to bude jasno zabeleženo u zapisniku.

ADVOKAT EMERSON: Kako bi bilo savršeno jasno, da li vi želite da sada odgovorim na pitanje odlaganja?

SUDIJA ORIE: Da, jer ono drugo pitanje još uvek nije rešeno.

ADVOKAT EMERSON: Imam na umu to da pitanje još uvek nije rešeno. Ono što moram da vam kažem, činjenično gledano, su tri stvari. Najpre, ime i broj telefona Svedoka 8, koji su navedeni u dokumentu koji je Tužilaštvo dobilo od istražitelja Kelleya u novmebru 2005. Relevantni pasus, ako mi dopustite da ga pročitam, iz same izjave svedoka, a u vezi sa tim dokumentom, je sledeći. Ja će izostaviti ono što ne treba da kažem na javnoj sednici. „Sa druge strane lista”, a tu je navedeno je ime i broj telefona, i dalje piše: „a to su ime i broj telefona osobe koja ima svu evidenciju o izbeglicama.” Drugim rečima, od novembra 2005., Tužilaštvo zna koji je značaj tog dokumenta. U pismu piše da u je tri sata, danas popodne, a svedok treba da svedoči nešto kasnije danas, posle detaljnijeg pregleda dokumenta, ustanovljeno da su ime i telefonski broj zabeleženi. Uz svo dužno poštovanje, to je iznenađujući način da se to kaže, budući da je već u novembru bilo jasno koji je to dokument i koji je to broj telefona –

SUDIJA ORIE: Ali, posle godinu i po dana gledanja dokumenta, vi biste -

ADVOKAT EMERSON: Mene iznenađuje da je to konstatovano tek nakon što je dokument pobliže pregledan, iako je on već bio dobro pregledan u novembru 2005. To je veoma čudan opis. Zatim, dalje u pismu, kaže se da je istražitelj Kelly stupio u kontakt

sa osobom čije su ime i broj telefona navedeni u tom dokumentu, i opisuje se organizacija u kojoj ta osoba radi. Zatim, dalje se kaže da ta osoba raspolaže izjavom svedoka 8, datom u avgustu 1999., i da je toj osobi takođe poznato da je svedok 8 Fondu za humanitarno pravo dao izjavu. Tužilaštvo kaže da ne može da dobije nijednu od tih izjava, i da to tek sutra može da se pošalje faksom. Naravno, svedok će sutra još uvek svedočiti. Dalje, navodi se da „se tu nalaze podaci koji su relevantni za svedočenje svedoka”.

SUDIJA ORIE: Da vas pitam, na kom jeziku je ta izjava koja treba faksom da se dostavi, gospodine Re?

TUŽILAC RE: Mogu da se raspitam, ali ne mogu sada da vam kažem.

ADVOKAT EMERSON: Zatim, imamo obećanje da će se o tome raspitati kod Fonda za humanitarno pravo. I to je iznenadjuće, jer da je autor pisma pogledao izjavu svedoka 728 - a to je svedok iz Fonda za humanitarno pravo, i setiće se da smo imali jednog, to je bio prvi svedok, dok je drugi svedok odložen za kasnije - autor pisma bi onda utvrdio da je te izjava priložena i rezimirana u izjavi svedoka 728. Ovo je, zapravo, nepotpisana izjava svedoka 8, koju je dao MUP-u 24. decembra 2001. Mi imamo potpisuverziju te izjave, koja je pronađena u materijalu Tužilaštva, tako da, kada je reč o Fondu za humanitarno pravo, Tužilaštvo već ima i originalnu potpisuverziju MUP-ovu izjavu, i nepotpisnu izjavu koju je svedok 728 dao MUP-u. To je isti dokument, u izvornoj verziji na srpskom, i na engleskom. Stoga, po našem mišljenju, bilo bi primereno da otpočnemo sa ispitivanjem tog svedoka. Nema sumnje da bi osoba koje se pominje u dokumetu mogla da bude zamoljena da se ta izjava pošalje faksom što ranije sutra, a ako ne budemo mogli da završimo ispitivanje svedoka sutra, ili ukoliko bude potrebno da ponovo dođe da govori o toj izjavi, onda se to može i uraditi. Ali, želeo bih da jasno stavim do znanja, a Tužilaštvo je sa toga već svesno, kao što ćete biti i vi, časni Sude, kada pročitate izjavu i beleške sa pripremnog sastanka tog svedoka, da tu ima sedam setova uputstava i izjava za ovog svedoka koji su, sami po sebi, potpuno nekonzistentni jedni sa drugim. Još jedna izjava tog svedoka neće značajno izmeniti tok glavnog ili unakrsnog ispitivanja, a ako to bude slučaj, nema razloga zašto tog svedoka ne bismo zadržali u unakrsnom ispitivanju sve do posle pauze, ili da ga, pak, kasnije pozovemo da dođe. Alternativa je da se pozove svedok čiji je broj, ako se ne varam, 21, koji je u Hagu, i za koga Odbrana, bar što se mene tiče, još nije spremna.

SUDIJA ORIE: Osim tog pitanja da li vi možete da ga ispitujete - gospodine Re, ako bismo se držali vašeg predloga, da li možemo da nastavimo sa svedokom 21 nakon ovog svedoka? Imamo još dva sata.

TUŽILAC RE: Oprostite...

SUDIJA ORIE: Sadašnji svedok, očekujem da ćemo završiti njegovo ispitivanje za ukupno 30 ili 40 minuta, a onda ćemo moći da počnemo sa sledećim svedokom. Da li je svedok 21 na raspolaganju?

TUŽILAC RE: Ne, nije danas, tek sutra.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite, gospodine Emerson.

ADVOKAT EMERSON: Jednostavno, treba samo da naglasim da sam u ponedeljak gospodinu Reu jasno stavio do znanja da bi pripreme za svedoke ove nedelje u značajnoj meri bile ometene izmenom redosleda svedoka, jer je za svedoka 21 potrebo puno pripreme, kao i za svedoka 8. I, kako je nedelja odmicala, postalo je jasno da Tužilaštvo namerava da pozove svedoka 8 danas. Mi, jednostavno, nismo spremni da ispitujemo svedoka 21 na bilo koji način, i, na osnovu onoga što mi je rekao gospodin Dutertre, on ne očekuje da se njegovo svedočenje svedoka 21 može, na bilo koji način, završiti za jedan dan.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, iz proceduranlih razloga, budući da sada razmatramo nešto što ni na koji način neće biti zabeleženo u zapisniku, reći ću da je Tužilaštvo pozvano da, na poverljivoj osnovi, podnese to pismo, što će Pretresno veče smatrati zahtevom za odlaganjem svedočenja svedoka 8, bez nepotrebnih formalnosti, tako da u zapisniku imamo bar pismo. Svi ga imamo pred sobom. Odgovorite mi, ali, najpre, još uvek nisam čuo, gospodine Emerson, da li ste vi govorili u ime svih advokata Odbrane?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ja se slažem sa on im što je rekao gospodin Emerson u pogledu svezuka 8 i 21. Svedok 21 je svedok za koga sam već ranije rekao da ću ga duže ispitivati.

SUDIJA ORIE: Gospodine Harvey?

ADVOKAT HARVEY: I ja stojim iza tih reči.

SUDIJA ORIE: Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, da li biste, na kratko, mogli da odgovorite?

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽILAC RE: Razlog iz koga sam napisao to pismo je taj da nisam mogao na vreme da podnesem zahtev, pa sam želeo da upoznam strane sa tim zahtevom, kao i Pretresno veče. Mi to tražimo prevashodno zbog izjave iz 1999. godine, a gospodin Kearney se upoznao sa tom izjavom, i on će ispitivati svedoka tek danas oko tri popodne, nakon što detaljnije pogleda i razmisli o tome što piše u beleškama za tog svedoka. Ja sam u pismu naveo da je gospodin Kearney juče napravio vezu, prilikom pripreme svedoka, kada je iskršlo to ime, puno ime, jer je samo deo imena te osobe u beleškama priloženim uz izjavu. Svedok je gospodin Kearney juče naveo puno ime i prezime, ali samo deo tog imena je zabeležen u beleškama koje su priložene uz izjavu. Nažalost, tek nakon što je advokat detaljnije to pogledao i razgovarao sa svedokom –

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, mislim da je pismo jasno. Čuli smo komentar gospodina Emersona u vezi sa imenom. Bez obzira da li je zapisano puno ime i prezime ili ne, Pretresno veće interesuje zašto bi u ovakvim okolnostima bilo nemoguće da svedočenje svedoka 8 počne. Umesto na neke komentare, primedbe ili iznenađenja, treba da se koncentrišemo na ono što je suštinsko pitanje, a to je zašto bi ovakva situacija iziskivala da mi ne počnemo sa ispitivanjem svedoka 8, čime bismo izgubili još sat, ili sat i po rada u sudnici.

TUŽILAC RE: To je prevashodno zato što informacija, koju smo dobili danas popodne, može da se pokaže kao najrelevantniji dokaz o prvoj izjavi svedoka, o onome što je relevantno za optužnicu, ukoliko je to rečeno 1999. godine, a vezi sa događajima iz 1998. godine. Druge izjave, koje Pretresno veće sada ima, su izjave iz 2001., 2004. i 2005., i mislim 2006., i ono što smo juče saznali. Iz beleški i izjava je jasno da se mentalno stanje svedoka godinama pogoršavalo, i naša procena je da je njegova prva izjava najverovatnije najpouzdanija i najpreciznija, i ona bi mogla da mu osveži sećanje ukoliko to bude potrebno, ali ne možemo da damo tu procenu pre nego što je pogledamo. Nažalost, mi ne možemo tu izjavu da dobijemo danas popodne, jer osoba koja je imala može da nam je da danas popodne - bila je na jednom sastanku, i nije mogla da mi je pošalje. U tome je problem.

SUDIJA ORIE: Da vas nešto pitam. Da li su te izjave date u svršu istrage u krivičnom postupku, jer smo, preko svedoka Anđelković, videli kako su se te stvari prijavljivale Fondu za humanitarno pravo, koji se ne bavi previše pitanjima na koja bi se koncentrisao istražitelj, kada bi pripremao materijal za krivični postupak?

TUŽILAC RE: Na osnovu zaposlenja osobe o kojoj se govori u pismu, to se odnosi na pitanja koja se tiču izbeglica. To je još nešto o čemu moramo da se raspitamo. Mi smo sve ovo dosta brzo uradili danas popodne, pokušali smo da Pretresnom veću dostavimo te informacije, i ja prihvatom da to nije urađeno u idealnim okolnostima. Kada je reč o izgubljenom vremenu za rad u sudnici, po našem mišljenju, u ovim okolnostima, možda ćemo izgubiti sat, ili sat i po, ako danas popodne prekinemo rad ranije, ukoliko svedok 21 ne bude na raspolaganju. Jasan mi je stav Odbrane u pogledu ispitivanja svedoka 21, ali taj svedok svakako može da prođe kroz glavno ispitivanje. Mi svakako nameravamo da ga pozovemo da dođe sutra, da bude ispitana u okviru glavnog ispitivanja, i mi u svakom slučaju nismo očekivali da on bude unakrsno ispitana pre Uskrsa. Tako se ništa ne menja, i mi se nećemo protiviti ukoliko Odbrana sutra zatraži da se njegovo svedočenje prekine i odloži, ako smatra da im treba još vremena da se pripreme za unakrsno ispitivanje. Tako ćemo vrlo malo vremena za rad u sudnici izgubiti, ako nam dopustite da sutra dobijemo tu izjavu, i onda napravimo našu procenu, i pozovemo svedoka 21 umesto svedoka 8. Dakle, samo da izmenimo redosled i da svedoka 8 pozovemo posle Uskrsa, jer će svedok 21, u svakom slučaju, verovatno morati da dođe nakon Uskrsa, obzirom na tempo. Mislim da imamo video-konferencijsku vezu utorak posle Uskrsa. Proceduralno gledano, naš zahtev nije na štetu Odbrane, a možda ćemo izgubiti samo sat, sat i po rada u sudnici. Na kraju, po našem mišljenju, Pretresnom veću ona može biti od pomoći za spoznavanje istine, jer ćete videti da u izjavi svedoka ima nekih različitih verzija u pogledu periferalnih pitanja, ali bi ona mogla da bude značajna za utvrđivanje pouzdanosti

svedočenja. Ako biste imali najsavremeniju izjavu, smatramo da bi ona pomogla Pretresnom veću da dode do istine o tim događajima, a to je, takođe, i izjava kojom će Odbrana raspolagati kako bi se njom koristila za unakrsno ispitivanje.

SUDIJA ORIE: To je samo spekulisanje, budući da nismo videli tu izjavu, i da postoje dva različita pristupa. Jedan podrazumeva da je reč o još jednoj nekonzistentnoj izjavi, dok drugi tvrdi će nas ova izjava bolje upoznati sa istinom o događajima, jer je to prva izjava. Samo da se posavetujem sa kolegama.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, vaš zahtev se odbija. Pretresno veće očekuje da počnete sa ispitivanjem svedoka 8. Naravno, donećemo odluku o zaštitnim merama pre toga. Počnite sa njegovim ispitivanjem danas, i molimo vas da, čim dobijete faks te izjave, je obelodanite Odbrani što je pre moguće. Mislim da sada možemo da zamolimo poslužitelja da uvede svedoka u sudnicu.

ADVOKAT EMERSON: Dok se to radi, ja bih želeo da pređem na neka pitanja koja iziskuju da se istovremeno gledaju karta i neki dokumenti. Budući da to nije izvodivo u sistemu elektronske sudnice, predlažem da kažem koja je referenca dokumenata u elektronskoj sudnici, ali da dam Pretresnom veću i svedoku odštampane verzije, kako bi karta mogla da bude na ekranu.

SUDIJA ORIE: Da li ćete tražiti od svedoka da unosi neke oznake?

ADVOKAT EMERSON: Možda će to biti od pomoći, da. Ne vidim poslužitelja.

SUDIJA ORIE: Poslužitelj je izašao iz sudnice da uvede svedoka.

ADVOKAT EMERSON: U redu.

(Pretresno veće i sekretariat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Da li ćete se koristiti kartama koje su već u spisu, ili novim kartama?

ADVOKAT EMERSON: Koristiću se, u sistemu elektronske sudnice, onom velikom kartom, velikih razmera, pod brojem 6. Za sada moramo da se koristimo tom većom kartom.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Gospodine Antiću, nastavljamo sa vašim ispitivanjem. Gospodine Emerson, imate reč.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Antiću...

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, ne ulažem prigovor, ali bih htio samo nešto da kažem u vezi dokumenta sa brojem 0118465. O tom dokumentu bi trebalo da govorimo na privatnoj sednici, i on treba da bude pod pečatom. Tužilaštvo smatra da on treba da bude pod pečatom, i molim da o tome govorimo na privatnoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine Di Fazio. Možete da nastavite, gospodine Emerson.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pre nego što vam postavim nekoliko opštih pitanja o angažovanju vojske, otprilike u vreme kada su pucali na vas i kada je vaš otac nestao, želeo bih da vas upitam nešto u vezi sa incidentom kada ste vi ustreljeni. Sada gledam izjavu u kojoj je zabeležen razgovor sa Slobodanom Vukovićem, koje je, mislim, bio sa vama u kolima, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Želeo bih da vam sada pročitam jedan kraći odlomak, da vidimo da li je tu tačno zapisano šta se desilo. Tu piše: „Ovo se desilo blizu Ljubenića/Lubeniq, na putu od Dečana/Dečan ka Peći/Pejë, nekih četiri kilometara od Peći/Pejë.” To je tačno mesto, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: „Slobodan je video čoveka u uniformi na putu. Bio je naoružan automatskom puškom. Slobodan nije konkretno naveo kakvu uniformu je imao taj vojnik, ali je on, vojnik, mahnuo da zaustave vozilo.” To je vozilo u kom ste bili. „Sa Slobodanom Vukovićem u kolima su bili: Čedomir Pavlović...” Čedomir Pavlović, da li vam to ime nešto znači?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ništa.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je to ime onog drugog policajca rezerviste? Čedomir Pavlović?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nisam mu znao ni ime in prezime. On je samo počeo da radi, možda 10 dana pre toga što se desilo sa mnom.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, treba da shvatim da niste sigurni da li je to njegovo ime ili nije?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U kolima je takođe bio i Momo Antić, to ste vi, i Dimitrije Radović.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, samo da nešto razjasnimo. Vi kažete da citirate. Da li gledate izjavu u kojoj je zapis razgovora sa Slobodanom Vukovićem?

ADVOKAT EMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Zatim na ekranu, pod navodnicima, stoji da je Slobodan video čoveka u uniformi na putu.

ADVOKAT EMERSON: Da, sve je u trećem licu.

SUDIJA ORIE: Razumem, nastavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Citiram svedoče: „Slobodan je bio iz Raušića/Raushiq, u opštini Peć/Pejë. Čedomir je bio iz Belog Polja/Bellopole u Peći/Pejë, a Momo iz Dečana/Deçan.” Zatim piše: „Slobodan mi je rekao da su nešto udarili vozilo, ali nije siguran da li su udarili čoveka koji im je davao znak da se zaustave, ili samo njegovu pušku. Oni su produžili, i onda je na njih otvorena vatra. Slobodan kaže da je sedam ljudi pucalo na vozilo, na kome je napravljeno puno rupa od metkova.” Samo da razjasnimo, vi ste nam u jednom trenutku rekli da je vozilo udarilo nekoga od ljudi. Iz ovoga što sam vam sada pročitao se može zaključiti da je udaren čovek koji je zaustavlja vozilo, ili njegova puška. Vozilo je produžilo, a tek nakon toga je otvorena vatra na vozilo. Da li je to tačno?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: On je, ovaj što ga udario, Slobodan, sa autom, zadnjim krajem auta, on je izašao iz kanala. On nije udario u pušku, nego udario u njega. On nije mogao tada da puca uopšte, jedino ako nije bio još neki sa njim u kanalu, pa možda je on pucao. A bilo je više njih, nije bilo sedam njih. Ja sam lično to video sa svojim očima.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala vam. Samo želim da razjasnim ovaj deo. Da li je Slobodan udario tog čoveka vozilom pre nego što je počelo pucanje?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da. Ne, ne, prvo je bilo pucanje. Kad smo izašli iz krivine. Izašli smo iz te zasede. Čim smo izašli iz te zasede, jedan vojnik, u uniformi imao, i oružje, i čim naleteo na put, Slobodan ga video, udario ga zadnjim krajem, pozadi u njega. A on nije pucao. Možda je drugi pucao. Možda je još neko bio sa njime.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ali, vi ste sigurni da je do pucanja došlo pre nego što ste naleteli na tog čoveka u uniformi?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, ako ste završili sa ovim manjim delom, ja bih zamolio svedoka da mi nešto razjasni. Gospodine Atniću, vi ste rekli da su pucnji pogadali ispod vozila, i da oni nisu znali dobro da se služe tim oružjem. Kada je počela pucnjava, pre nego što je auto udario u tu osbu koja je izašla iz kanala, recite nam, da li su ti prvi pucnji već pogodili vozilo, ili je vozilo bilo pogodeno tek pošto ste naleteli na tog čoveka koji je izašao iz kanala? Probajte da razdvojite to.

SVEDOK ANTIĆ: Naleteli na ovu prvu zasedu. Čim su videli unifrome, oni su otvorili vatru. Nisu zaustavljali, ni ništa. Prvo su počeli u auto, međutim, ako nisu se uplašili nešto, pa nisu znali gde pucaju, okrenuli su glavu na drugu stranu. Posle toga su meci išli ispod auta. Samo jednu gumu su, levu, pogodili, izbušili. Sreća naša što je imao dve

vuče. Prvu i zadnju vuču. Od tog mesta smo sitgli do prvog punkta u [Gornjem] Streocu/Strelc i Epërm. Tu nam je –

SUDIJA ORIE: Dozvolite mi da vas prekinem. Da li su prestali da pucaju nakon što ste udarili tog čoveka koji je izašao iz kanala, ili se pucanje nastavilo?

SVEDOK ANTIĆ: Jeste. Al', istog tog dana, 25. maja, kad sam ja bio ranjen, isto jedan komandir je, iz, u [Gornji] Streoc/Strelc i Epërm kad se ide –

SUDIJA ORIE: Prekinuću vas tu jer želim da dobijem precizne informacije. Kada ste rekli „da”, da li ste hteli dakažete da se pucnjava nastavila, ili ste hteli dakažete da je pucnjava prestala, nakon što ste naleteli na tog čoveka koji je izašao iz kanala?

SVEDOK ANTIĆ: Kad smo naleteli na tog čoveka, što je izleteo iz kanala, prestala pucnjava bila. Al', posle toga, nakon dva – tri sata, počela je isto pucnjava, iz streočke planine. To je, ima neki borovi, neki krš. I, tu su bili ubili komandira policije.

SUDIJA ORIE: Dobro, ali to nije na bilo na istom mestu, u istom trenutku. Rekli ste da je, od onog momenta kada ste vi naleteli na tog čoveka koji je izašao iz kanala, pucnjava prestala na neko vreme? Da li je to tačno?

SVEDOK ANTIĆ: Prestala.

SUDIJA ORIE: Ranije ste rekli da su svi meci završili ispod automobila.

SVEDOK ANTIĆ: Nisu svi. Neki su pogodili u auto, a neki su išli ispod auta.

SUDIJA ORIE: To znači da su meci već pogodili kombi i pre nego što je automobil naleteo na tog čoveka?

SVEDOK ANTIĆ: Nije kombi bio. Kombi nije bio, bio je *golf*, mali auto, a kombi nije bio.

SUDIJA ORIE: U svom pitanju na engleskom nisam ni rekao kombi, ali će ponoviti pitanje. Automobil u kom ste bili, da li su ga meci već pogodili pre nego što ste naleteli na tog čoveka koji je izašao iz kanala?

SVEDOK ANTIĆ: Pre.

SUDIJA ORIE: Hvala. Gospodine Emerson, molim vas nastavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada ste vi ranjeni, kada je metak pogodio vašu nogu, da li je to bilo pre nego što ste naleteli na ovog čoveka, ili posle?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Posle, kad smo trebali da izđemo iz zasede.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, pucalo se nakon što ste naleteli na tog čoveka, dok ste odlazili?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: On je bio, od prve zasede, možda jedno 100 metara, od ove prve zasede, a ovaj što je bio, iz kanala što je izlazio, on nije pucao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mislim da sada razumem, probaću da ovo konačno razjasnim. Prvo ste se vozili putem, pucano je na vas i, srećom, pogodjena je samo guma. Je li tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Onda je izašao taj čovek iz kanala i vi ste vozilom udarili u njega. Da li je tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nije mi jasno sad ovo pitanje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Nakon što su pogodili gumu vašeg vozila, da li je tada taj čovek išao iz kanala, i vi ste na njega naleteli autom?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, ne, posle toga. Guma je bila u prvu zasedu pogodjena, i meci su se čuli. A, ovaj što je izašao, kad smo mi izašli od prve zasede, od zasede je bio možda 100 metara, s'desne strane u kanalu. Čim je video auto da ide, on je poleteo na cestu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je puno jasnije. Dakle, prvo se zapucalo, i samo su pogodili gumu. Vi ste nastavili da vozite, a onda je jedan nenaoružan čovek u uniformi stajao na putu i vi ste naleteli na njega, a posle toga su otvorili vatru na vozilo, i tada su vas ranili?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, ne, mene su ranili u prvu zasedu. Kad smo izašli iz krivine, oni su se postavili na pravi put, kad se ide prema Dečanu/Dečan. Čim su videli uniformu, oni su pucali po kolima. Prvo su pogodili Dimitrija Obradovića, pa kad sam ja trebao da izađem iz zasede, mene je pogodio metak „dum-dum“. E, kad smo izašli iz zasede, jedno 100 metara, taj vojnik, imao je oružje, poleteo je na cesti.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Koliko ste vi mogli da vidite, da li ste slučajno naletli na njega ili namerno?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Namerno. Čim je imao oružje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je bila ratno stanje, jel' tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hteo bih da vam postavim još nekoliko pitanja o tome šta se događalo na terenu, kada govorimo o ratnom stanju u širem kontekstu, sa zapadne strane puta Peć/Pejë – Đakovica/Gjakovë, zato što se Loćane/Lloqan nalazi sa zapadne strane od tog glavnog puta, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON: Da li možemo da prikažemo na ekranu dokazni predmet 01006.

SUDIJA ORIE: Zamolio bih sekretara da mi kaže koji je to broj?

sekretar: Časni Sude, to je dokazni predmet D32, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala. Prepostavljam da ćete hteti to da uvrstite?

ADVOKAT EMERSON: Da. Samo trenutak.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Antiću, da li već vidite kartu na ekranu?

SUDIJA ORIE: To obično traje neko vreme.

ADVOKAT EMERSON: Da li bismo mogli da uvećamo levu stranu ove karte? Moramo da pogledamo malo niže, južno od Peći/Pejë. Još južnije. Tu zaustavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Na ekranu nije baš najjasnije, mada mi u rukama imamo jasnije karte od svedoka. Ali, u svakom slučaju, zamoliću vas da mi oko nečega pomognete. Ako pogledamo gde su Dečani/Dečan.

ADVOKAT EMERSON: Izvinjavam se, samo još malo na sever. Zaustavite tu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Odmah ispod Dečana/Dečan su Loćani/Lloqan, selo u kom ste vi živeli. Hteo bih da mi pomognete sa još nekim lokacijama. Da li vidite na karti, levo od ovog crvenog kruga oko Dečana/Dečan, jedno mesto koje se zove Huljaj/Hulaj?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: To ti je poviše Dečana/Dečan, Huljaj/Hulaj.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da. Zamoliću vas da oko tog mesta Huljaj/Hulaj nacrtate krug.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne vidim bez naočara.

TUŽILAC DI FAZIO: Samo da pomognemo gospodinu Emersonu. Svedok ima poteškoće i morali smo da mu nabavimo naočare.

ADVOKAT EMERSON: Ne, ne želim da teram svedoka da se napreže oči.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U svakom slučaju, da li možete da ga vidite na ekranu?

SUDIJA ORIE: Svedok je rekao da ne vidi jer nema naočare.

ADVOKAT EMERSON: Ja sam mislio da je malo pre rekao da vidi mesto Huljaj/Hulaj.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Antiću, da li sada vidite gde se nalazi Huljaj/Hulaj? Levo od ovog crvenog kruga oko Dečana/Dečan. H-U-Lj-A-J. Odmah južno od reke Bistrica.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Dečani/Dečan. Loćane/Lloqan. Drenovac/Drenovac. Evo ga Huljaj/Hulaj.

SUDIJA HOPEFEL: Svedok je rekao da je to dalje od Dečana/Dečan, i da ne zna puno o tome mestu.

SVEDOK ANTIĆ: Evo ga, ovde.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Sada tu, na ekranu, ispod Loćana/Lloqan, da li vidite Slup/Sllup? Da li vidite to mesto, odmah južno od Loćana/Lloqan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nešto sitna slova.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ako pogledate pravo ispod, da li vidite da piše Slup/Sllup?

SUDIJA ORIE: Možda možemo još malo da uvećamo?

(Pretresno veće i sekretarijat se savetuju)

ADVOKAT EMERSON: Ako bismo mogli samo da uvećamo za svedoka Slup/Sllup i Vokšu/Voksh. Možda nije moguće uvećati?

SUDIJA ORIE: Nećemo više videti onu prošlu oznaku ako uvećamo.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Slup/Sllup, evo.

ADVOKAT EMERSON: I Vokša/Voksh.

SUDIJA ORIE: Da li sada vidite Loćane/Lloqan, mali iznad?

SVEDOK ANTIĆ: Evo Vokša/Voksh, evo Loćane/Lloqan. Evo Loćane/Lloqan. Evo Vokša/Voksh, evo ga Slup/Sllup.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da. To su dva najbliža sela vašem selu, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ako pogledate samo malo niže, da bismo se orijentisali, ne morate ništa da obeležavate, još malo prema Juniku/Junik, odmah desno od Junika/Junik, da li videite jedno mesto koje se zove *Sac*? S-A-C. Odmah pored Junika/Junik, na desno. Na putu Peć/Pejë – Priština/Prištinë, pred crvenog znaka.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Vidim ovo *Sac*.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da, možete to da vidite? Da li znate to selo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: *Sac*, nije, nego, kako se zvaše kod Junika/Junik.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Ako bismo mogli, samo za trenutak –
SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Kod Junika/Junik, *Sac*.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zamolio bih da pogledamo sela malo niže, prema jugu, uz put, do Ponoševca/Ponoshec. Hoću samo da identifikujemo neka sela na putu. Molim da se tu sada zaustavimo.

ADVOKAT EMERSON: Da li možemo da se pomerimo malo prema gore, kako bi Ponoševac/Ponoshec bio na dnu ekrana?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hteo bih da vas pitam o nekoliko ovih drugih mesta. Da li znate Molić/Molliq, koji se vidi na vrhu ekranata?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Znam za Molić/Molliq, al' nisam bio tamo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A Brovina/Brovinë?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Znam za Brovinu/Brovinë.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Stubla/Stubell?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Čuo sam za Stubla/Stubell.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I onda Ponoševac/Ponoshec?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Čuo sam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To su sve sela uz put koji vodi direktno u Loćane/Lloqan, zar ne? Ako bismo išli tim putem, stigli bismo i do Loćana/Lloqan. Da li je tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Al' Loćane/Lloqan daleko od Ponoševca/Ponoshec. Treba da se ide za Junik/Junik, pa iz Junika/Junik ide se za Vokšu/Voksh, iz Vokše/Voksh se ide za Loćane/Lloqan. Ili kontra, Junik/Junik, Rastavica/Rastavicë, Prilep/Prelep, Crnobreg/Carabreg, Gornji i Donji Crnobreg/Carabreg Ultë i Epërm...

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da, razumem, ali sva ta mesta su pored ovog istog puta, ovog žutog puta na karti? Njim se stiže i do Loćana/Lloqan, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Može.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Još samo jedna lokacija.

ADVOKAT EMERSON: Zamoliću da se tu zautavimo, inad Molića/Molliq.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Tu je jedno selo koje se zove Nivokaz/Novokaz. Da li ga vidite, i da li znate za to selo?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Znam. Nivokaz/Novokaz ti je kod Junika/Junik. Kad se ide junik/Junik – Rastavica/Rastavicë. Sa desne strane.

ADVOKAT EMERSON: Zamoliću da na kratko pređemo na privatnu sednicu, časni Sude.

(*privatna sednica*)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na javnoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala.

ADVOKAT EMERSON: Želim ovo da kažem za zapisnik. Relevantni dokument koji smo prikazali na privatnoj sednici, i koji treba uvrstiti u spis pod pečatom, njegova oznaka za identifikaciju je 1D040172. Zamoliću da se to označi za identifikaciju pod pečatom.

SUDIJA ORIE: Zamolio bih sekretara da mi kaže koji će to biti broj?

sekretar: To će biti dokazni predmet D33, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Sledeći dokument na koji želim da vam skrenem pažnju, a mislim da ga takođe imate pred sobom... Zamoliću vas da pogledate onaj drugi dokument na stolu pred vama, gospodine Antiću. Tu imamo i originalnu, izvornu verziju na srpskom, kao i prevod na engleski. To nije dokument koji treba da bude pod pečatom, niti o kome treba da govorimo na privatnoj sednici. Reč je o dokumentu 1D040008. Uz njega imamo i prevod na engleskom pod 0009.

SUDIJA ORIE: To će biti broj?

sekretar: D34, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Antiću, ovo je naređenje koje je izdato dan pre nego što je vaš otac nestao. Izdao ga je general Pavković. Za njega ste verovatno čuli, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne verujem da ga Pavković izdao. Pošto on Pavkovića nije znao uopšte.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ne, izvinjavam se. Vi znate ko je general Pavković, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Znam ga preko televizije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo da razjasnimo. On je imao komandu nad svim snagama Vojске Jugoslavije na Kosovu, i bio je komandant 3. armije prištinskog korpusa, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Bio je.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ovo je hitno naređenje koje je izdao 28. maja komandantu lično. „Odluka o angažovanju.” Piše sledeće: „3. bataljon PJP vojne policije sa snagama, treba da pojača bezbednost na državnim granicama i obezbedi tu zonu. Propratne snage zajedno sa vodom tenkova, treba da sprovedu napad u sledećem pravcu: na granično područje.” Zatim se dalje pominje selo Huljaj/Hulaj. To je ono selo koje smo malo pre videli, zapadno od Dečana/Dečan, a zatim Loćane/Lloqan, to je vaše selo, „zajedno sa tenkovskim vodom.” Zatim se kaže: „u stanju pripravnosti, u četiri ujutru, 29. maja.” Da li ste shvatili da su, one noći kada je vaš otac nestao, snage Vojске Jugoslavije izvršile napad na Loćane/Lloqan?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nisu u Loćane/Lloqan.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je ono što piše u naređenju koje mi imamo, gospodine Antiću. Nastaviću.

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Loćane/Lloqan nije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To vidite u dokumentu koji je pred vama, ili ne možete da pročitate da piše Loćane/Lloqan? To je u drugom paragrafu, prvi red na srpskom. Da li vidite gde je to? Piše Huljaj/Hulaj i Loćane/Lloqan. Zatim se dalje kaže: „Deo snaga blokira puteve u sledećim prvcima: Dečani/Dečan ka selu Loćani/Lloqan, Slup/Sllup – Vokša/Voksh ka Juniku/Junik, sa desne strane, iz područja *Varić*.” Ovo naređenje da se te noći blokira put Dečani/Dečen – Loćani/Lloqan, kao i putevi prema Slupu/Sllup i Vokši/Voksh. Da li vam je to bilo poznato?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da se nadovežem na ono što piše dalje. Piše: „2. bataljon 52. meštovite artiljerijske brigade u području Dečani/Dečan, za svrhu podrške snagama MUP-a i jedinicama Vojске Jugoslavije u razbijanju i uništavanju šiptarskih pobunjeničkih snaga, treba otvoriti plansku vatru u sledeći područjima: *Skoze*, *Molić/Molliq*, *Hordup*, *Molić Potok*, *Blinjište*, Brovina/Brovinë, Nivokaz/Novokaz i *Subla/Stubell*.” To su, mislim, sva ona sela koja smo videli pre nekoliko trenutaka na karti. Zatim to treba da se proširi i na *Sac*, u području Junika/Junik. To je, mislim, ono malo selo za koje ste rekli da ga niste prepoznali. Da li ste znali da je duž tog puta spoveden veliki vojni napad, od strane srpskih snaga i Vojске Jugoslavije, uljučujući i na vaše selo, one noći kada je vaš otac nestao?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nije tačno. I nisam čuo, i nije tačno.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Tada ste bili u bolnici u Beogradu, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Kojeg meseca?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: 28. maja 1998. godine. Tada ste bili u bolnici u Beogradu, zar ne?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste lično razgovarali sa nekim ko je bio u tom kraju 28. maja te noći, između 28. i 29.?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To su bila sva moja pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Emerson. Gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Nemam pitanja.

SUDIJA ORIE: Gospodine Harvey?

ADVOKAT HARVEY: Nemam pitanja časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO: Nemamo dodatnih pitanja.

SUDIJA ORIE: Sudija Hoepfel ima jedno pitanje za vas, gospodine Antijcu.

SUDIJA HOEPFEL: Gospodine Antiću, htio bih da razjasnimo kada se odigrala ta zaseda o kojoj ste nam govorili, kada je bilo pucanja na putu. Da li je to bili ujutru ili uveče?

SVEDOK ANTIĆ: Kad sam ja ranjen?

SUDIJA HOEPFEL: Da.

SVEDOK ANTIĆ: To je bilo ujutru, pet do sedam.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

SUDIJA ORIE: I ja imam jedno pitanje za vas, gospodine Antiću. Ranije ste govorili o vojsci Ramusha Haradinaja. Onda je zatraženo od vas da objasnите na šta time mislite. Rekli ste da je to OVK. Da li imate nekih ličnih saznanja koja povezuju OVK sa gospodinom Ramushem Haradinajem? Ja sada ne govorim o onome što ste možda pročitali u novinama, ili videli na televiziji. Da li imate neka lična saznanja, da li ste lično nešto videli ili primetili, što povezuje gospodina Haradinaja sa OVK?

SVEDOK ANTIĆ: Imam zato što je Ramusheva vojska, to je njegova lična vojska, prvo mene ranila 25. maja 1998., 28. uveče isto njegova vojska, OVK, uzeli su mi oca, pa ovu Vidu Simić što je bila preko kuće, njihova baza, celu su je izrešetali. I, kako nemam ništa sa njime, kad je on bio najveći ratni zločinac. I šta je sve radio. On mog oca nije ubio sa metkom, da mi je ubio sa metkom, alal, pitaj boga kako bi mu ispala duša. Možda ga nije ubio, nego njegova vojska. On je bio njihov komandant.

SUDIJA ORIE: Shvatam da to kod vas izaziva burna osećanja. Hvala vam na tom odgovoru. Pretpostavljam da pitanja Pretresnog veća ne iziskuju da strane postave dodatna pitanja. Gospodine Antiću, vi ste odgovorili na sva pitanja strana u postupku, i odgovorili ste na pitanja sudija. Došli ste iz daleka. Ja vam se zahvaljujem što ste došli i svedočili pred ovim Sudom. Ovim je vaše svedočenje završeno. Želim vam srećan povratak kući.

SVEDOK ANTIĆ: Hvala vam časni Sude.

(svetok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Molim strane da razmisle o efikasnijem načinu za dalje postupanje, naročito kada je reč o onome što se događalo sa kartama. Pretpostavljam da je to u potpunosti u skladu sa tradicionalnim uvrštavanjem dokaza u spis, ali nema smisla da idemo sada kroz sva sela, da bi svedok rekao da ne može dobro da ih vidi, i da onda kaže da je čuo za mesto, ali da ga ne zna - dok mi imamo pred sobom kartu, i kontekst je potpuno jasan Pretresnom veću. Tako bi, možda, ono vaše poslednje pitanje trebalo da bude prvo, to pitanje da li je znao za neku vojnu operaciju, uključujući nešto, u neko vreme. Ako bi svedok rekao da ne zna za to, onda, naravno, ne biste mogli preko ovog svedoka da predočavate dokumentaovane dokaze, ali bi moglo da bude bitno, budući da Tužilaštvo ne osporava autentičnost tog materijala. To je moglo da se predoči Pretresnom veću, ili ste čak mogli da postignete neki sporazum o tome. Prolazili smo kroz tolike pojedinosti. Naravno, sve se treba na primereni način predočiti svedoku, ali pitanje najefikasnijeg načina za to je druga stvar. Imamo dokumente koji su predočeni preko ovog svedoka, i označeni su za identifikaciju. Zamolio bih sekretara da pročita brojeve.

sekretar: Časni Sude, sa ovim svedokom smo imali dokazne predmete D32, D33 i D34.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, da li imate prigovor? Pretpostavljam da se svi predmeti predlažu za usvajanje.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, nemamo prigovora, osim na onaj dokazni predmet koji treba da ostane pod pečatom.

SUDIJA ORIE: Da, jedan je pod pečatom. To je broj?

sekretar: D33.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Osim toga, nemamo nikakav prigovor da se to uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Uvršteni su. D33 je pod pečatom. Gospodine Re, da li je Tužilaštvo spremno da pozove sledećeg svedoka? Pretresno veće bi želelo da počne sa ispitivanjem

ovog svedoka na drugačiji način. Još uvek treba da donešemo odluku po zahtevu za zaštitnim merama. Pretresno veće bi, najpre, želelo da od Odbrane čuje stav, ali možda ćemo želiti da postavimo neka pitanja ovom svedoku pre nego što donešemo odluku po zahtevu za zaštitnim merama.

(Pretresno veće i sekretariat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Mogli bismo da skratimo stvari. Pretresno veće je zatražilo da na nezvaničan način bude upoznato sa stavom Odbrane. Da li bi Odbrana bila spremna da to, e-mailom, pod pečatom, dostavi na poverljivoj osnovi? Tako će sve biti u zapisniku, a mi ćemo znati o čemu je reč, i nećemo morati da tražimo od Odbrane da ponavlja ono što je već kratko navedeno na taj način. Ako želite nešto da dodate, prećićemo na privatnu sednicu kako biste to učinili.

ADVOKAT EMERSON: Nemam ništa da dodam. E-mail će biti poslat pod pečatom.

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Nemam ništa da dodam.

SUDIJA ORIE: Gospodine Harvey?

ADVOKAT HARVEY: Odličan predlog, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, vi ste videli te e-mail poruke koje će sada biti zavedene na poverljivoj osnovi. Pretresno veće bi želelo da postavi par pitanja svedoku pre nego što doneše odluku. Da li biste vi želeli da još nešto kažete u ovom trenutku, ili biste sačekali da najpre postavimo pitanja svedoku?

TUŽILAC RE: Mi nemamo ništa da kažemo, a svedoka će ispitivati gospodin Kearney.

SUDIJA ORIE: Dakle, gospodine Kearney, pitanje je za vas. Ne želite ništa sada da dodate? Onda ćemo sada preći na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

(pauza)

(svedok je pristupio Sudu)

svedok SST7/08

SUDIJA ORIE: Pretresno veće je donelo odluku da se odobravaju zatražene zaštitne mere. Obrazloženje će uslediti. Ja sam takođe želeo da kažem stranama da će odustati od onoga što sam ranije rekao, da ćemo tražiti od svedoka da ponovo da svečanu izjavu, već ćemo ga podsetiti da ga njegova prethodna svečana izjava obavezuje i u ovom delu postupka. Vidim da nema prigovora. Svedoče 8, vi ste nam ranije dali svečanu izjavu. Ta svečana izjava da ćete govoriti istinu vas još uvek obavezuje. Sada će vas prvo ispitivati gospodin Kearney, koji je zastupnik Tužilaštva. Gospodine Kearney, izvolite.

TUŽILAC KEARNEY: Hvala, časni Sude. Na početku ću zamoliti Pretresno veće da zatraži od svedoka da za trenutak skine slušalice.

SUDIJA ORIE: Svedoče 8, molim vas da na kratko skinite slušalice. Hvala. Izvolite gospodine Kearney.

TUŽILAC KEARNEY: Hvala, časni Sude. Članovi Pretresnog veća su, prilikom davanja svečane izjave od strane ovog svedoka, verovatno primetili da se radi o jednom starijem gospodinu, koji nije sofistikovan, i Tužilaštvo smatra da njegovo pamćenje slablji. Pozvaću zastupnike da iznesu svoje stavove o tome, ali verujem da to jeste slučaj. Obzirom na to, težiću tome da suzim okvir svog direktnog ispitivanja na nekoliko pitanja koja su u direktnoj vezi sa optužnicom -

(...) (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...)

TUŽILAC KEARNEY: - i ograničiću svoje ispitivanje na to, obzirom na njegovo stanje sada. Naravno, Tužilaštvo nema ništa protiv toga da Odbrana unakrsno ispita svedoka o bilo kojoj temi, ako misli da treba. Naravno, Pretresno veće ima istu priliku, ali sam samo sam želeo da vas obavestim da je to moja namera u ovom trenutku.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospodine Emerson?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo da iznesem jedno zapažanje. Koliko god bi to moglo biti teško, postoji pet svedoka u ovom predmetu na koje se Tužilaštvo oslanja da mogu dati direktan iskaz o učešću mog klijenta u zločinima. Troje njih je već svedočilo, a ovo je četvrti. Ja ne mogu da ograničim svoje unakrsno ispitivanje. Ja znam šta gospodin Kearney želi. Predlog Tužilaštva je da se od svedoka ne traži iskaz o njegovoj navodnoj poseti kanalu kod Radonjickog jezera, ili hotelu *Paštrik*. Meni je razlog za to jasan, jer ono što je on naveo, i pismeno i tokom razgovora sa Tužilaštвom, nije pouzdano i ne odgovara činjenicama. Koliko god to teško bilo, unakrsno ispitivanje će potrajati neko vreme, i mi moramo da prođemo kroz puno materijala, kako bi Pretresno veće moglo da proceni da li je on, kao svedok, pouzdan.

SUDIJA ORIE: Mislim da je gospodin Kearney jasno rekao da njegov pristup ne ograničava opseg unakrsnog ispitivanja Odbrane. Gospodine Kearney, Pretresno veće je već razmotrilo da li da zatraži od Tužilaštva da, možda ne baš da ograniči svoje glavno ispitivanje, ali da se usmeri na ono za šta smatrate da su najbitniji elementi, obzirom da ste nam sada dali do znanja da ćete to ionako učiniti. Pretresno veće ne mora da iznosi

svoje mišljenje o tome. Naravno, razumećete, na temelju onoga što se dogodilo u poslednjih 15 minuta u sudnici, da će Pretresno veće saslušati iskaz, ali će istovremeno i razmisliti u kojoj meri nam on može biti od koristi, a mi i dalje ne znamo šta ćemo čuti. Mi ćemo pažljivo pratiti šta se događa, i najpre saslušati iskaz u obliku u kom ga budemo čuli. Mislim da sada možemo reći svedoku da ponovo stavi slušalice, ili ne?

TUŽILAC KEARNEY: Još samo jedno dodatno pitanje.

SUDIJA ORIE: Da?

TUŽILAC KEARNEY: Pripremili smo jedan dokument vezan za lične pojedinosti, o ovom gospodinu. To je 65 TER 1128. Ja bih ga obično pokazao svedoku da on to pročita, da kaže da li se slaže sa tim -

SUDIJA ORIE: Da, to je sada nemoguće, bar na osnovu njegovih ranijih odgovora... Onda ćemo preći na privatnu sednicu, pa ćete mu onda pročitati šta piše u listi sa pseudonijumom.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na javnoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala. Možete nastaviti.

TUŽILAC KEARNEY: Hvala.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC KEARNEY

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Svedoče 8, rekli ste da ste rođeni u području Đakovice/Gjakovë, na Kosovu, da li je tako?

SVEDOK SST7/08 - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Koliko dugo ste tamo živeli?

SVEDOK SST7/08 - ODGOVOR: Ne znam koliko smo godina tamo živeli, ali iz Cermjana smo otišli za Đakovicu/Gjakovë, i tamo smo živeli.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li nam možete reći da li ste, kada ste konačno otišli sa Kosova, još uvek živeli u Đakovici/Gjakovë?

SVEDOK SST7/08 - ODGOVOR: Da, da. 16 godina, ili nešto tako smo živeli u Đakovici/Gjakovë, ali sada vam ne mogu reći koliko je godina prošlo.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada kažete „mi smo živeli u Đakovici/Gjakovë”, na koga sve mislite?

SVEDOK SST7/08 - ODGOVOR: Na sebe, svog brata, na celu porodicu.

TUŽILAC KEARNEY: Časni Sude, pokušaću da saznam ime svedokovog brata. Da li da pređemo na privatnu sednicu ili da nastavimo ovako?

SUDIJA ORIE: Bolje je da, za svaki slučaj, pređemo na privatnu sednicu. Tako je bezbednije.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na javnoj sednici.

ADVOKAT EMERSON: Imam samo jedno kratko pitanje. Svedok ne mora da čeka.

SUDIJA ORIE: Ne možemo pustiti svedoka da izade zbog zaštitnih mera.

ADVOKAT EMERSON: U tom slučaju, to je pitanje kojim treba da se bavim na privatnoj sednici.

SUDIJA ORIE: Onda ćemo se vratiti na privatnu sednicu. Juče sam zaboravio da se vratim na javnu sednicu kada smo prekinuli zasedanje, i to je bila greška.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na javnoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala. Neću napraviti istu grešku kao juče, da se ne vratimo na javnu sednicu pre nego što završimo. Prekidamo do sutra u 9:00 časova, u istoj sudnici.

Sednica je završena u 19:06 h.

Nastavlja se u četvrtak, 5. Aprila 2007. godine u 9:00 h.

